

Tanja Ljubojević, Prolaz

Melani Grabar, Svjetlo i sjena

Paulo Dukić, Aladinov ćilim

Miro Dezulović, U divnu riječku noć

fotoklub RIJEKA

RIJEKA SAD I OVDJE

Ingrid Jerković, Principij

Maja Smojver, Sjenovita Rijeka

Nebojša Anić, Utrka

Mirna Bartolić, Prizor s terminala

Dražen Šokčević, Njemačka brza

Ivan Dukić, Djevojčica pas i golubi

Davor Tanfara, Sastanak na stubama

Matea Mirošević, Rijeka 2

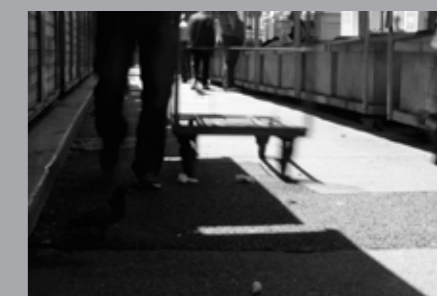
Jadranka Herak, Šetnja sa romobilom

Josip Kukulj, Napušteni

Zoran Uzelac, Točka na i

Sandra Končarević, Pokret

Petra Plišić, Jedinstveno nebo

Sebastijan Sindićić, Dizalice

Jasmina Jakopanec, Pogled

Želimir Černelić, Rijeka 18/18

Vladimir Lončarić, Kuća beskućnika

Dario Jurjević, U miru uz more...

Tomislav Zemanek, Road to hell

Edvard Primožić, Riječke baklje

Marijana Kirasić Nekić, Prosvijetljenost

Gordana Kvažo, Zagrlj život

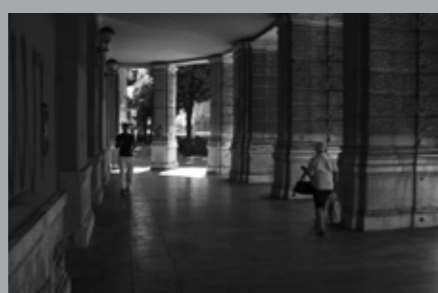
Jan Mastrović, I njemu je toplo

Karlo Došen, Slika 0018

Aleksandar Tomulić, Prolaz

Dean Silić, Generacijska komplementarnost

Željko Maletić, Fjaka

Zdravko Kopas, Kompozicija 1

GALERIJA PRINCIPIJ, Rijeka, Pod voltun 4
od 10. do 17. lipnja 2014.

Doručak

Doručak je prvi dnevni obrok, prijedodnevno objedovanje i, kažu, najvažniji. Objed je važan zbog naše same fizičke održivosti, a ovaj prvi u nizu zato što nam daje početnu tjelesnu snagu za sve aktivnosti koje slijede. No, objed je i više od toga, makar bi trebao biti, posebno onaj obiteljski. On se u ovim vremenima mjerenim korporativnim kapitalom izgubio, naprosto je nestao. I ne samo objed, štošta se toga promijenilo u sveopćoj strci i borbi za golu egzistenciju. Pa i nedjelja nije više sveta u smislu obiteljskog okupljanja, posvećivanja jednih drugima. Naprosto, nemamo više vremena sresti drugoga, ma ne samo drugoga, ne srećemo ni sami sebe više. Dakle, nema nas, skoro pa nas nema. Ima, ali virtualno, nestvarno, svi smo u nekoj velikoj iluziji. Niz se manifestacija odvija virtualno i samo virtualno. To manifestiranje svega i svačega na neopipljivoj razini danas je vrlo jednostavno ostvariti. Dovoljno je da budemo spojeni na internet i cijeli svijet je u našim rukama, a i sebe, isto tako u trenutku, cijelom svijetu možemo dati. Čemu onda uopće osobni kontakt? Zašto uopće sretati nekoga? Niz je pitanja koja traže temeljite i ozbiljne rasprave, no vratimo se mi doručku - Fotografskom doručku.

Zašto uopće Fotografski doručak? Skupne izložbe u pravilu se organiziraju na raspisani natječaj ili na poziv i to ne podrazumijeva međusobno poznavanje autora. S obzirom da je tema Rijeka, grad u kojem živimo i djelujemo i da izložbu poklanjamo građanima za Dane sv. Vida, bio sam mišljenja da se autori ipak trebaju uživo sresti, popričati, izmijeniti iskustva, naprosto se upoznati. I zato mi imamo već šesti po redu Fotografski doručak.

Prvi Fotografski doručak organiziran je 28. listopada 2007. godine u galeriji Kortil. Još su tri realizirana u organizaciji Fotokluba Rijeka, a dva je priredio Fotosaveza Primorsko-goranske županije: jedan u Delnicama, a drugi na Krku. Iskustvo ovakvih susreta je apsolutno pozitivno i korisno. Autori koji se osobno nisu poznavali, na ovim susretima su se upoznali, izmijenili iskustva i družili se. U dva ovogodišnja susreta, 25. svibnja i 1. lipnja, uz riječke autore bili su i autori iz Krka, Matulja, Lovrana i Fužina - njih ukupno 49. Na izložbi sudjeluje 47 autora.

Fotoklub Rijeka ponovo se pokazao kao mjesto dobrih fotografskih vibracija u koji autori rado dolaze i ostvaruju svoje ideje. I ove godine tema je bila „Rijeka sad i ovdje“. Umnoženost individualiteta koji svaki za sebe „uzima“ scene grada jeste opseg u kojem vidimo analizu jedinstvenog ambijenta. Uvidom u dio snimljenog materijala te odabirom i koncipiranjem izložbe od 47 različitih rukopisa konstruiramo, sintetiziramo sliku grada - sliku nastalu u jednom danu. Proces snimanja određene teme u nekom smislu jest njena dekonstrukcija, a odabir i slaganje mozaika po principu suautorstva u novu sliku je konstrukcija. Počinje se analizom, a završava sintezom (logički spoznajni put). Rukopisi jesu različiti, ali su temom grada sjedinjeni u ovaj slikovni esej u kojem je tekst čitljiv i koherentan. Nekolicina autora /Bajek, Jakopanec, Primožić, Sindičić, Plišić, Zemanek, Maletić, Kurpis, Kopas, Dokmanović, Vodanović, Spinčić i Čamić/ snimaju detalje koji svojim sadržajem naglašavaju ljepotu urbanih prizora. Dio autora /Kukolj, Budimir, Jerković, Smojver, Žic, Smešny, Mirošević, Travica i Grabar/ prepoznaje prazne prostore grada. Neprisustvo ili izostanak ljudi možemo dvojako čitati - kao naprosto sudbinu nedjelje u gradu ili autorov odnos koji progovara o gradu otuđenosti, opustošenosti. Prazne ulice i trgovi nose simboliku grada koji odljudeže biće zvano čovjek. Da, i to je grad, grad bez čovjeka. Zatim slijede autori koji prate suodnos grada i čovjeka, nerazdvojjivost grada i građanina - dualitet kao uvezana paralelnost forme i sadržaja. To su autori /Ljubojević, Mastrović, Lončarić, Uzelac, Končarević, Herak, Tomulić, Silić, Tanfara, Kراسić Nekić, Jurjević, Ivošević, Mataija, Kvajo, Paolo Dukić, Ivan Dukić, Došen. Bartolić, Anić i Turina/ koji donesenom slikom tragaju za živim tkivom grada. Na prizorima njihovih fotografija čovjek „živi i uživa grad“. Svakako treba posebno naglasiti fotografiju Mire Dežulovića „U divnu riječku noć“. Snimljena je noću, a noću grad vizualno drugačije vibrira. Svako svjetlo ili njegov treptaj potvrđuje i dokazuje čovjeka u gradu. A umnoženost i prikazano blještavilo podsjeća nas da dan nije samo njegov rasvijetljeni dio već mu i noć pripada. Dežulović nam, vrlo diskretno, s ovom noćnom panoramom reče da je Rijeka velegrad. Dakle, doživljaj je nestalna i vrlo promjenljiva kategorija od onoga dnevnog, pustog i sumornog grada. Noć ga kao kakvom čarolijom pretvori u šareni tobogan želja. A prizor riječke luke snimljen iz zraka s nekoliko privezanih luksuznih jahti samo potvrđuje prethodni doživljaj našega grada kao velegrada. Ovaj pogled iz zraka načinio je naš član Želimir Černelić.

Fotografija je medij oslonjen na vizualnu stvarnost koja nas okružuje, a u realizaciji je „ograničena“ vidnim kutom optike. Željko Jurčić snima dva prostorno udaljena objekta i spaja ih u jedinstvenu snimku. Ne zato da bi lažirao prostorne odnose niti da bi pravio neku novu urbanu situaciju, već svjesno i planski iz donjeg rakursa snima elemente dva sakralna objekta, povezuje ih nebom u drama-

turgiji gibljivih oblaka. Jurčić je spojio arhitektonske elemente Islamskog centra i Aule pape Ivana Pavla II., dovoljno za razumijevanje simbolike i poruke. I ovo je još jedan razlog zašto Rijeka nije grad, već je velegrad. Tu je i moj doprinos ovoj priči o Rijeci rađen u duhu klasičnog kolaža. Posebnost je što ravnopravno podastirem snimke camerom obscurom i digitalnu tehnologiju. Naravno, valja neke fotografije pročitati i u točki kulturnih značenja za ovaj grad, kao što je Ivoševića plaža Sabličevo ili Primožićeva slojevitost riječkih nebedera i rafinerijskih dimnjaka. A Šokčevićeva „Njemačka brza“, s oštro istaknutim kockama koje donose sreću u prvom planu, a u drugom zamućene ruke, nosi u sebi univerzalno pitanje s vječitom dvojicom: Zaigrati igru, igru velegrada ili s mirom usnuti sebe u gradu? Ovo je samo jedna Rijeka sad i ovdje. Neke druge prilike bit će opet Rijeka, neka nova Rijeka, Rijeka koja se voli, Rijeka koja traje u pojedinačnim impresijama svakoga autora ponaosob. A ako ih složimo u ovakav vizualni esej, onda Rijeka jeste moćan grad, grad koji se promiseće u velegrad.

Borislav Božić, prof.

Lipanj 2014.

Autori:

1. Tanja Ljubojević, Prolaz
2. Želimir Černelić, Rijeka 1818
3. Ana Bajek, Prolaz
4. Miro Dežulović, U divnu riječku noć
5. Jan Mastrović, I njemu je toplo
6. Josip Kukolj, Napušteni
7. Ingrid Jerković, Principij
8. Maja Smojver, Sjenovita Rijeka
9. Maja Budimir, Puteljak
10. Vladimir Lončarić, Kuća beskućnika
11. Zoran Uzelac, Točka na i
12. Jasmina Jakopanec, Pogled
13. Sandra Končarević, Pokret
14. Jadranka Herak, Šetnja sa romobilom
15. Aleksandar Tomulić, Prolaz
16. Dean Silić, Generacijska komplementarnost
17. Andrej Turina, Pobjednici prvenstva TK Pećine
18. Edvard Primožić, Riječke baklje
19. Davor Tanfara, Sastanak na stubama
20. Marijana Kirasić Nekić, Prosvijetljenost
21. Sebastijan Sindičić, Dizalice
22. Dario Jurjević, U miru uz more...
23. Darko Ivošević, Sabličevo
24. Petra Plišić, Jedinstveno nebo
25. Saša Žic, Sjena
26. Elisabetta Smešny, Pogledaj gore
27. Tomislav Zemanek, Road to hell
28. Željko Maletić, Fjaka
29. Dražen Kurpis, Hanseatska Rijeka
30. Dorian Mataija, On ne razumije što radimo
31. Karlo Došen, Slika 0018
32. Zdravko Kopas, Kompozicija 1
33. Ranko Dokmanović, Moj pogled
34. Tatjana Travica, Učka...viri kroz krov
35. Matea Mirošević, Rijeka 2
36. Nebojša Anić, Utrka
37. Dražen Šokčević, Njemačka brza
38. Željko Jurčić, Riječka geometrija
39. Maja Vodanovic, Jeftina struja
40. Mirna Bartolić, Prizor s terminala
41. Gordana Kvajo, Zagrlj život
42. Milica Spinčić, Platana
43. Neda Čamić, Preklapanja
44. Melani Grabar, Svjetlo i sjena
45. Paulo Dukić, Aladinov ćilim
46. Ivan Dukić, Djevojčica, pas i golubi
47. Borislav Božić, Iz ciklusa Priče o Rijeci XVII

Rad Fotokluba Rijeka financijski pomažu:
Grad Rijeka, Primorsko-goranska županija i Ministarstvo kulture RH

Spinčić Milica, Platana

Maja Budimir, Puteljak

Elisabetta Smešny
Pogledaj gore

Darko Ivošević, Sabličevo

Saša Žic, Sjena

Tatjana Travica
Učka...viri kroz krov

Neda Čamić, Preklapanja

Andrej Turina
Pobjednici
prvenstva TK Pećine

Dražen Kurpis
Hanseatska Rijeka

Dorian Mataija
On ne razumije što radimo

Željko Jurčić
Riječka geometrija

GALERIJA PRINCIPIJ
MUZEJSKA ZBIRKA
FOTOOPREME I PRIBORA
BIBLIOTEKA FOTOGRAFSKE
LITERATURE I ČASOPISA
SEKCIJA MLADIH
SEKCIJA LJUBITELJA
ANALOGNE FOTOGRAFJE
PHOTORI
FOTOPROMENADA
FOTO EX TEMPORE
DANI ANALOGNE
FOTOGRAFIJE
interFoto
FOTOGRAFKINJE
TREĆI ELEMENT
FOTOGRAFSKI DORUČAK
ŽIVOT JE LIJEP
ŠKOLA FOTOGRAFIJE
VIKEND RADIONICE

Ana Bajek, Prolaz

Ranko Dokmanović, Moj pogled

Maja Vodanovic, Jeftina struja

Borislav Božić, Iz ciklusa Priče o Rijeci XVII